

Som Landstingsudvalgets Flertal i Fjor med 9 Stemmer mod 5 vedtog at standse den videre Behandling af de direkte Skattelove, saaledes har samme Flertal i Mar, den 15de Februar, gennem en foreløbig Indstilling tilraadet Landstinget at vedtage en Beslutning, der gaar ud paa at gøre den videre Fremme af de 2 direkte Skattelove afhængig af Folketingets Behandling af de indirekte Skattelove. Mindretallet udtalte den Gang, at det var uforstaaeligt for dette, at det videre Arbejde paa 2 Skattelove, som indbyrdes kompensere hinanden, skulde være betinget af, at der samtidig paalægges ny Skatter gennem en forhøjet Brændevinsafgift, der særlig rammer den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Efter at Folketinget nu 3die Gang har oversendt Toldlovsforslaget til Landstinget, men derimod særlig under Hensyn til Landstingets gentagne Krav om en Forhøjelse af den indirekte Beskatning i Stedet for Nedgang har nægtet videre Fremme af Lovforslaget om den forhøjede Brændevinsafgift, foreslaar Udvalgets Flertal nu at forhindre en nærmere Forhandling i Fællesudvalg ved den ovennævnte Dagsorden.

Mindretallet maa i høj Grad beklage, at Forhandlingen om disse Lovforslag nu ved Vedtagelse af denne Dagsorden standses for 4de Gang, og maa derfor bestemt tilraade, at der stemmes imod Flertallets Forslag.

Et andet Mindretal (B. Bøjsen og Chr. Nielsen) maa erkende, at det havde været heldigt og for Sagernes Fremme mest formaalstjenligt, om de to direkte Skattelove og Toldloven vare blevne henvisne til et Fællesudvalg mellem Tingene, medens Forslaget om Brændevinsafgiftens Forhøjelse hvilede, indtil man saa, hvilken Udsigt der var til Enighed om de tre Love, og hvilken Kompensation særlig Toldloven krævede, og i samme Grad som man føler sig overbevist om, at dette vilde have ført til et heldigt Resultat, maa man beklage, at Folketingets Flertal ikke har villet gaa denne Vej.

Da Mindretallet imidlertid billiger den Form, hvori de direkte Skattelove nu foreligge, kan man ikke tiltræde Flertallets Dagsorden, men skal kun udtale det Haab, at den indtrædende Standsning maa vise sig virkelig kun at være en Udsættelse.

Flertallet kan ikke erkende Berettigelsen af de af det første Mindretal fremsatte Anker imod Landstingets Behandling af disse Sager, men maa ligesom Mindretallet forbeholde dette til nærmere Dmtale under Forhandlingerne i Salen.

Bøjsen. Breinholt-Bandborg. Brødsgaard. Dannefjold-Samsøe.

H. N. Hansen, Johnsen. Suul-Nyssensteen. Koch.
Formand og Ordfører.

Madsen-Mygdal. Chr. Nielsen. Rasmussen. Rottbøll. Sehested.

M. Sørensen. Sørensen-Egaa.